

ХАЙРБОДАТ, ЭЙ ЗИМИСТОН, ХАЙРАМАҚДАМ НАВБАҲОР!

Чашни Наврӯзи оламафрӯз дар тамоми ғушаву канори вилоят оғоз ёфт. Маркази ноҳияи Самарқанд – шаҳраки Гулобод намуи идона дошт. Аз ҳар сӯ садои доираву дуртор, бадеҳағуви лапархонӣ адо ме-

дод. Бонувони хушрӯзгори маҳаллаҳои ноҳия ҳӯроқҳои миллии омода намуда, аз ҳафт “шин”-у “син” дастархони идона оростаанд. Бачаҳои хушхол ғарқи бодбаракпарронианд. Ҳар кадоме мекушад, ки бодбаракӣ

сохтааш дар само баландтар парвоз намоёд. Духтаракон либоси миллии ба бар намуда, бо мӯйҳои майдабофти чилкокула урфу одати ниёгонро аз нав эҳё менамоянд. Арӯсақони хушлибос бо хиромӣ ба худ хос меҳмононро истикбол гирифта, таъзим менамуданд.

Тадбир бо савти дилнишин ва сухани табрикии ҳокими ноҳияи Самарқанд Ботур Қодиров оғоз ёфт.

- Ҳазор сол муқаддам Абӯрайҳон Берунӣ дар асари худ “Ёдгори халқҳои қадим” ба Наврӯз таъриф дода бошад, Умари Хайём таърихи пайдоиши Наврӯз, урфу одатҳои ҷашнӣ, инчунин, оиди сумалак дар “Наврӯзнама”-аш маълумоти муфасссал додааст, - гуфт Б.Қодиров. - Наврӯз дар солҳои истиклол ба маъноӣ том ба иди бийналхалқӣ табдил ёфт. Он дар маҳаллаҳо, қорқонаву ташкилот ва муассисаҳои таълимӣ васеъ ҷашн гирифта мешавад. Дар арафаи иди Наврӯз қариб бист адад нуктаҳои савдо ва хизмати маишӣ мавриди истифода қарор хоҳад ёфт. Умед аст, ки дар даври бедоршавӣ табиат ҳаққонан аз имкониятҳои истиклол, кредитҳои боимтиёз пурра истифода бурда, баҳри ҳаёти фаровон сахм мегузорад.

Дар тадбир савту навои сарояндагонӣ боистеъдод ва дастаҳои хунарии Марказҳои маданият ва истироҳати аҳоли шукӯҳи хос бахшид. Мардум аз сурудҳои Артисти халқии Ҷумҳурияҳои Ўзбекистон Тоҷикистон Мардон Мавлонов, Шерзод Узоқов, Иноятилло Раҳмонов, Заррух Рустамов, Озода Ахмедова ва дигарон ба вачд омаданд.

Дилрабо НАСИМӢ

ТАНТАНА ДАР ХАЙМАР

Таҷлили чашни Наврӯз, ки аз қадимулайём суннатҳои нек ва анъанаҳои бозиҳои қашангу шавқовари мардуми тараннум мекунад, ҷолибӣ диққат аст. Зеро ба барномаҳои ҷашнӣ ворид шудани мусобиқаҳои футболбозон, теннисчиён, шатранҷбозон ва ғайра кайфияти аҳолиро боз ҳам хубу беҳтар менамояд. Шояд аз ҳамин сабаб дар деҳаи Хаймар мусобиқаи шохмотбозон гузаронида шуд. Дар он тамоми гузару маҳаллаҳои Ҷамоати шаҳравандони Улӯғбек ширкат варзиданд.

Ҷои аввал ба вакилони деҳаи Чоршанбе насиб гашт. Шўҳрат Комилов, Худоёр Тиллоев, Ашўр Бобомуродов барои ғалаба саҳми арзанда гузоштанд. Барои ба шохсуфаи дуҷум баромадани вакилони деҳаи Бўйӣ Бобур Назаров, Абдурафиқ Ҳақимов, Нозим Зийёев бо маҳорати баланд рӯи тахта дон ронданд. Мизбонони мусобиқа - варзишгарони Хаймари боло Қаюм Набиев, Баҳром Бозоров, Мӯйин Зайниев барои ҷои саввумро гирифтанд қўшиш ба ҳарч доданд.

Бояд гуфт, ки барои ташкил кардан ва рағбатноксозии голибон саҳми марди саховатпеша Шоимбобои 70-сола ва аҳли оилаи ӯ, алалхусус фарзандаш муҳлиси варзиш Ҳамроқул Имомов хеле калон аст.

Дар ҷашни иди Наврӯзи деҳаи Хаймар амини деҳа Савриддин Наҷмиддинов, собиқадори меҳнат Раҳмонқул Ҳамроқулов, рўзноманигор Зоҳир Ҳасанзода ва дигарон ба суҳан баромада, аввало ба ташкилотчиёни мусобиқа миннатдорӣ изҳор карданд.

Муҳаммад СУЛТОНМУРОДИ, устои варзиш

Навои Наврӯз

**Ин субҳи иди покӣ хуш нақҳати вазида,
В-аз завқи ин тароват дил аз тараб тапида.
Сарсабз кишвари ман, гулпўш боғу гулшан,
Андар миёни саҳро бозме аҷаб расида.
Хушнуд марди деҳқон аз муждаи баҳорӣ,
Хушрангубўву зебо Наврӯз қад кашида.
Нури Худо бирезад аз абр рўйи сабза,
Олам аз ин саховат ҷонбахш орамида.**

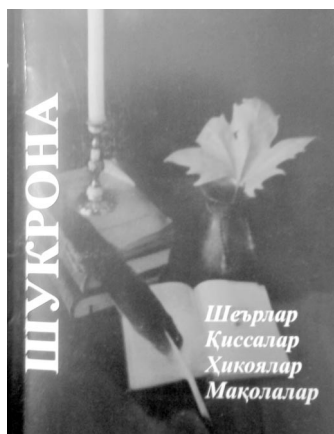
Матлуба НУРКУЛОВА

Китобиёт

“ШУКРОНА”

Солҳои истиклол эътибор ба ҳамаи соҳаҳо афзуд. Барои соҳибистеъдодон дари имкониятҳо боз гардид. Имрӯзҳо эҷодкорони кишвари соҳибистиклол озодона машғули эҷод шуда, ҷакидаҳои хомашонро пешкаши муҳлисон мегардонанд ва шукронаи замони тинчу осуда менамоянд.

Бахшида ба 25-солагии истиклолияти Ўзбекистон зери руқни “Аз китобхонаи газетаи “Гулобод тонги” китоби “Шукрона” рӯйи ҷопро дид. Он тавассути нашриёти “Янги нашр”-и Тошканд ба таъдоди 500 нусха нашр гардид. Дар китоб шеърӣ қисса, ҳикояву мақолаҳои аксар эҷодкорони ноҳияи Самарқанд гирд омадааст. Муҳаррири масъули китоб Ҷаффар Муҳаммад мебошад. Сармуҳаррири газета, шoir Нормурод Каримов, профессор Ас-

лиддин Қамарзода, муҳбир Тошпўлод Юсуфов ва ҳаҷвнигор Бахтиёр Ҷумъа аъзои ҳайъати таҳриранд. Ба китоб шoir, номзади фанҳои педагогика Салим Кенҷаев тақриз навиштааст.

Бояд гуфт, ки китоб таҳти ҳомии хоҷагии фермерии “Янгибoғ неъматлари” ҷоп гардид.

Н.ДИЛРАБО

ПАРВОЗИ “ПАРАСТУ”

Аз соли 1997 инҷониб дар мактаби таълими умумии рақами 33 маҳфили “Парасту” фаъолият дорад. Алҳол қариб бист нафар шоғирдони мактаб, ки ба шеърӣ шoirи ҳавас доранду дўстдорони каломӣ бадеъанд, аъзои маҳфил ҳастанд. Чанде аз дастпарварони маҳфили “Парасту” дар ҷамъият мартабаву мақоми худро пайдо намудаанд. Дар дили омўзгорон Ирода Ҷўраева, Манучеҳр Исмоилов, иқтисоддон Ворис Неъматов,

тадбиркор Заршед Отамуродов маҳз ҳамин маҳфил завқи эҷодро бедор намудааст. Баланд бардоштани ҳисси ватанпарварӣ, муҳаббат ба забони модарӣ, тарғиби китобдўстӣ мақсади асосии маҳфил ба шумор меравад. Ҷакидаи ҳомаи шоғирдони имрӯзаи мактаби рақами 33 – аъзоёни маҳфили “Парасту”-ро пешкаши хонадагонӣ рўзнома мегардонем.

Шаҳло НАРЗУЛЛОВЕВА,
роҳбари маҳфил

ПАДАРҶОН

**Дар зиндагӣ ягона,
Меҳрубон марди хона.
Бо меҳри бекарона,
Падарҷонам, падарҷон.
Ғамхориву меҳрубон,
Баҳри ҳамаи моён.
Саломат бош, ҷовидон,
Падарҷонам, падарҷон!
Интизор ҲАМРОҚУЛОВА**

БОРОНИ БАҲОРӢ

**Ҳавои нарму форам,
Борон борида кам-кам.
Ғизои гулҳо гардид,
Чилваи саҳро гардид.
Бўйи замин баромад,
Аз дилҳо кин баромад.
Баҳор арӯси сол аст,
Саршавии иқбол аст.**

Ҳилола ЗИЁЕВА

ЎЗБЕКИСТОНАМ

**Ўзбекистонам, муборак бод ин ҷашну сурур,
Давлатат бедор боду бар сарат борони нур.
Дўстонат омада аз кишвари наздику дур,
Шодмонихо кунанд андар хавои базму сур.
Ўзбекистонам, набинӣ кош дигар дарду доғ,
Кош бинам ман навоҳо бозм дар ҳар кўю бог.
Орзуамдам, сад баҳоратро бубинам беҳазон.
Мардумонатро бубинам бахтиёру комрон.**

Нозанин ҲАЙИТОВА

МОДАР

Модар! Ту аз ҳама азизӣ. Аз ҳама мўтабарӣ! Меҳри ту мисли офтоб аст, ки ба тамоми олам якраңгу беғараз нур мепо-

шад. Ту боғбонӣ - боғбонӣ моҳир ва ғамхори фарзандон. Ту чашмаи ҳаёти инсон ҳастӣ. Дар рӯйи замин ҳаёти инсон ба ту во-

бастагӣ дорад. Ту модарӣ хушбахтӣ, зеро дар кишвари соҳибистиклол умр ба сар мебарӣ. Гулгулшукӯфии ватан ва им-

кониятҳои барои фарзандон фароҳамовардари дида, сарбаландӣ мекунӣ. Сарфароз ҳастӣ, ки ҷигарбандонат ҳаёти тинчу осу-

да доранд. Хушбахтиву фирӯзии ту боиси ифтихори мост.

Зоҳирҷон
ЎЛМАСОВ

“КИТОБ ХОНЕД, ЭЙ ДЎСТОН!”

Журналист ва адабиётшиноси маъруф, профессор Донишгоҳи давлатии Самарқанд Аслиддин Қамарзода тахти ҷунин унвон иборат аз 52 банд (312 мисраъ) манзума эҷод намуд, ки чанд банди онро пешкаши муҳлисонӣ каломӣ бадеъ мегардонем: **Он Яздони поки танхову беҳамто
Офарид ба мо мўъҷиза - хату алифбо.
Мардум бояд хонанд китобхоро,
Ҳабардор шаванд аз корҳои дунё.
Шумо китоб хонед, эй дўстон!
Маърифатнок шавед дар бўстон!**

**Китобҳо кони маърифату ҳикмат,
Кас меёбад аз онҳо роҳат-фароғат,
Китобдон ҳамаша соҳибӣ иззат,
Ўро хурду калон мекунанд ҳўрмат.
Шумо китоб хонед, эй дўстон!
Маърифатнок шавед дар бўстон!**

**Соҳибқирон бобо Амир Темур,
Наберааш шох ва шоир Бобур,
Онҳо китоб хонда бузургӣ ёфтанд,
Бо адолат давлатдорӣ карданд.
Шумо китоб хонед, эй дўстон!
Маърифатнок шавед дар бўстон!**

**Хонед ғазалҳои равон аз Рўдакӣ,
Ҳикматҳои Юсуф Ҳоҷиб ба туркӣ,
Гар ёфтанд хоҳед аз дардҳо шино,
Хонед китоби “Ал-Қонун”-и Сино.
Шумо китоб хонед, эй дўстон!
Маърифатнок шавед дар бўстон!**

**Нахуст “Панҷ ганҷ” офарид Низомӣ,
“Ҳамса” гуфтанд дар ҷавоб Деҳлавӣ,
Султони шоирон Алишерӣ Навоӣ,
“Ҳафт авранг” гуфт Мавлоно Ҷомӣ.
Шумо китоб хонед, эй дўстон!
Маърифатнок шавед дар бўстон!**

**Хонед ашъори мастура занҳо,
Нодирано Увайсӣ ҳам Зебуннисо.
Боз бисёр шоираҳои хушғуфтор,
Чун Зулфия, Фарзонаи Гулрухсор.
Шумо китоб хонед, эй дўстон!
Маърифатнок шавед дар бўстон!**

(Давомаш. Аввалаш дар шумораҳои гузашта)

Пайрав баъди воқеаи назди кинотеатри “Самарқанд” аз рӯи мақоли “як намакхўрда чил сол андеша дорад”, амалкунон бо Зафар дўсти қарин гардида буд. Гоҳ меҳрмаш ҷўшад, як пой ғўсола шуда, ба саҳро меомад.

Қариби нисфирӯзӣ шудгор ба пойи расид. Ҳайдарамак трактори худро ба сари кўча бароварда, моторашро хомўш

тор мумкин аст мисли Ҳайдарамак аҳвол доранд. Шароити қор ва истироҳати онҳо беҳтару хубтар шавад, бешубҳа, комёбӣ зиёд хоҳад шуд-кӯ?! Чаро дар ин бора муҳандисон, мудириҳои автосаройҳо ва роҳбарону масъулони баландпои фирку андеша намекунанд? “Дар ин бора мақолаи бахшталаб бояд навишт, - ба худ вазифа гузошт Зафар, - масъала нияҳат ҷиддӣ аст”.

- Ҳа, Зафарҷон, ба ҳоли ман раҳмат омад? - ин нидои ме-

Ҳайдарамак, - права нест, трактор аз даст равад...

- Оҳанкўҳнаи шумо ба кӣ лозим? - бо қавоқӣ овезон ба сўҳбат ҳамроҳ шуд Болтабӣ, - шахсан ман савор намешавам.

- Мумкин аст барои шумо оҳанкўҳна бошад, аммо барои ман ҷону дил, барои деҳқонҳо ҳоҷатбарор, - табассум дар лабони Ҳайдарамак гул кард, - илтимос, асли зўру тавоноии маро паст назанед.

Зоҳир ҲАСАНЗОДА

«Дўст»-и панҷохсола

Қисса

кард. Аҳволаш тасвирнопазир буд. Вай аз кабина фаромада сару либосашро аз ҷангу ҳок афшонд. Вале қорқомаи ӯ ҳамон аз рағнаву ҷанг дар офтобӣ ялақос мезад. Шакармак аз қучое ки порча собун ва дар сатилкўҳна об овард. Зафар ҷаққон сатилро ба даст гирифт.

- Ҷиян, ҳар рўз аҳвол ҳамин, - Ҳайдарамак бо собун даст шуста истода ҳасрат кард, - касби гўрқоб пеши мо номашукул кунанд. Ҳар рўз аз сўроҳиҳои даҳону бинӣ ҷангу ҳок меҳўрем. Баъди қор дар сари замин на об ҳасту на ҳаммом. Болои сўхта намақоб, супориши роҳбарон аз ҳад зиёд: ин чо биё, он чо рав. Қор дар ҳама чо меҷўшад. Мо маҷбур, ки “ғингӣ” нагуфта, ғелидаву ҷўлида қор кунем, писарҷон...

Зафар ҳайрон монд, ки илму техника сол то сол пеш меравад. Аммо нисбати механизаторҳо арзан барин ғамхорӣ мушохида намешавад. Дар хоҷагӣ, ноҳия, вилоят ва мамлақати паҳновар саҳро, ҳазорҳо механизатор

ҳанизатор ўро ба худ овард, - ҷи илоҷ, замин сахту осмон баланд аст. Ҳамин ҳел ба тақдир тан дода, ҷа бурда нони ҳалол меёбем-дия, ҷиян.

Дигарон низ як-як дасту рў шуста, ба атрофи дастархон ҷамъ омаданд. Пайрав бо имови ишора роҳи хонаашро пеш гирифтанд хост. Аммо Зафар садди роҳаш шуд. Шакармак омада, аз дасташ кашолақунон ба сари дастархон овард. Вай ноилуҷ нишаст. Ҳамсари Шакармак дар табақҳо картошкабирён оварда болои дастархон гузошт. Ҷумчаҳои алюминий байни табақу даҳони хўрандаҳо ба ҳаракат даромаданд. Арақ ҳам оварда будаанд, ки Баротдеҳқон соқӣ шуд. Вай ба пиёлаҳо арақ рехта, аввалинашро ба Ҳайдарамак дароз кард. Вай аввал радд кард.

- Дуду ҷанги трактора шустани дарқор, - гуфт Ширинмак, - қанӣ, ғиред, барои пешравии қору ҳосили фаровон!

- О, ман маст шавам, милиса дорад, ҷи мешавад? - пиёларо рӯи каф гирифта хандид

- Ба ин уқои мо нашумурда “нўх” гуфтан одат, - Ширинмак қадаҳро барои ҷанг андохтан омода сохт, - қанӣ, барои барори қори деҳқонҳо гирифтӣ, Ҳайдарҷон!

Соқӣ пиёлаҳои холиро гирифта, дубора аз арақ лабрез кард. Яке аз онҳоро ба назди Пайрав гузошт. Вай сар ҷунбонда рад кард. Шакармак ўро нихтақунон “Ҳа, ҷи гап?” гуфт. Зафар фаҳмонд, ки дўсташ бо варзиш машғул аст ва маю арақ наменўшад. Баъди шунидани ин ҳел гапҳо дигар ба ӯ қордор нашуданд. Пайрав аз картошка ду-се донҳо хўрду аз ҷояш хест. Харчанд Зафар аз бозуяш дошта, ба шистан ва боз хўроқ хўрдан ирсор кард, аммо дўсташ ба соати дасташ нишон дода, бо қадамҳои қатъӣ аз сари дастархон дур шуд. Зафар фаҳмонд, ки беғоҳи дар толори варзишӣ машқ мекунанд ва ўро ҳам ҳамроҳ гирифтаниш мумкин аст.

(Давом дорад)

ЗИНДАВУ ҶОВИД МОНД...

Аксар дар давоми умри кўтоҳи худ қорқон бузургро анҷом медиҳанд. Хизматҳои онҳоро мардум дер гоҳ дар хотир нигоҳ медорад. Ин гуна инсонҳои неқсирӣш аз дилу дидаи атрофиён ҷовидон ҷой мегиранд. Яке аз чунин шахсон олими намоён Восеъ Қосимов буд. Агар дар қайди ҳаёт мешуд, рўзи 24-уми март 85-сола мешуд.

Восеъ Қосимов 24-уми март соли 1932 дар деҳаи Хоҷа Ғуломӣ ноҳия дар оилаи деҳқон таваллуд ёфтааст. Пас аз хатми мактаби миёнаи рақами 8 тахсилро дар омўзишгоҳи хўроқвории Самарқанд идома додааст. Солҳои 1949-1951 дар шўъбаи забон ва адабиёти Донишқадаи педагогии Самарқанд тахсилро давом додааст.

Пас аз хатми факултаи филологияи тоҷики Донишқадаи давлатии Тоҷикистон фаъолияти меҳнатӣашро дар мактабҳои ҷумҳурияи бародарӣ оғоз намудааст.

Восеъ Қосимов соли 1956-1967 ба донишҷўии Донишқадаи давлатии Самарқанд аз фанҳои шевашиносӣ, морфология ва методикаи таълими забони модарӣ сабақ дод.

Соли 1966 хусусиятҳои фонетикӣ, лексикӣ ва морфологияи шеваи Фориро омўхта, фарқияти шеваҳои тоҷикони вилоятҳои Бухоро, Самарқанд ва Ҷиззахро муайян намуд. Рисолаи номзодиашро дар ин мавзў дар Шўрои махсуси илмии ДДС бомувафакқият ҳимоя кард. Соли 1968 бо унвони дотсент тақдир гардид.

Восеъ Қосимов қори илмиро пайваста бо фаъолияти педагогӣ дар Донишқадаи педагогии Самарқанд давом дод. Солҳои 1967-1970 ҳамчун муаллими калон, дотсент, солҳои 1970-1975 мудири кафедраи забони тоҷик ва аз соли 1975 то дами воқеаи деқани факултаи

Зиндаю ҷовид монд ҳар кӣ нақўном зист,
К-аз оқибаш зикри хайр зинда кунанд номро.

Зоқир ҚОСИМОВ,
дотсент